

Životní příběh šotouše

Ve věku do 18 let se šotouš příliš neliší od svých vrstevníků. Zatímco jeho spolužáci investují všechny peníze do fotbalu, diskoték, alkoholu, hulení, cundru, komponentu do PC, stovek CD a DVD na filmy sosnuté z netu a podobně, šotouš všechny finance od rodičů sype do fotoaparátu, pametových karet, toneru do barevné inkoustovky, lepšího skeneru a podobně. Šotouš tak příliš nevycnívá z rady a naopak je povzbuzován okolím k další činnosti, neboť své peníze sice utrácí beze zbytku, ale (na např. rozdíl od příznivců nočních klubů) za ušlechtilý koníček. Fakt, že se šotouš v této době nezajímá o dívky, je vysvětlován jako pomalejší puberta.

Na vysoké škole dochází k první diferenciaci. Šotouš patří spíše mezi lepší studenty, obzvláště vybral-li si školu se zaměřením na svého koníčka. Na cvičeních a seminářích leckdy udivuje výjimečnými znalostmi z některých separátních oblastí oboru a je mezi některými pedagogy oblíben, neboť se aktivně zajímá o studijní literaturu. Mezi šotoušem a vrstevníky dochází k prvním viditelným rozdílům. Šotouš si stejně jako ostatní kolegové rád ve své fantazii představuje intimní vztah mezi sebou a vyvolenými (nejlépe postupně téměř v šesti) dívkami z ročníku, koleje či fakulty. Záhy se ovšem ukazuje, že dotyčné mnohem více přitahují jeho spolužáci, kteří namísto desítek strávených hodin s fotákem u trati tráví desítky hodin v posilovně, kteří namísto baget v ranním rychlíku při cestě na šotoakci dlabou kreatin po desítkách gramů denne a kteří namísto upíjení minerálky při vypalování nového úlovku fotografií na CD jsou schopni se večer v hospodě zřít jako animálové a přitom úspěšně opít a následně i prefíknout spolužacky, které pozvali na jeden long drink. I šotoušem se příležitostně podaří navázat užší kontakt s osobou opačného pohlaví, avšak sami sobe musí tiše přiznat, že zatímco jejich spolužáci končí sexuální vztahy se zdůvodněním, že přece nejsou tak blbí, aby se ve dvaceti ženili, šotoušů vztahy se spíše rozpadají impulsem ze strany dívky, která nechce být tak blbá, aby chodila s člověkem, který narve všechny prachy do focení vláčku a nakupování pametných publikací nejakých zrušených železnic.

Na konci školy šotouš s překvapením zjišťuje, že převážná většina jeho spolužáků má trvalý vztah a po svatbě nebo blízko před ní, zatímco on zůstává sám, neboť zbylé dívky nemají zájem o užší kontakt, a to ani za úplatu. Jen slabou útechou je v těch dobách šotoušovi skutečnost, že kromě něho jsou bez ženy rovněž fakultní alkoholik, který se ovšem během studia propil k impotenci, a enfant terrible ročníku, který ještě nechce končit se zabežlým střídáním partnerek každý sudý týden.

Po škole přichází šotouš do praxe a žasne. Protože v oboru většinou není k nalezení volné místo, přijímá šotouš práci v administrativě, obvykle zarízenou maminkou nebo tatínkem, kteří by přece kluka nenechali napospas úřadu práce. Teprve reálná praxe náhle šotoušovi ukazuje, že spolužáci na škole zřejmě nebyli tak výjimeční debilové jako si myslel, proto že ani kolegové a především kolegyně ve firmě nejeví žádné nadšení ze šotosbírků fotek, jízdních rádu a podobných artefaktů. Firemní vtípálek naopak šotouše pravidelně popichuje dotazy, zda by šotouš nerekla, kdy jede osobák do Horní dolní, následkem čehož získává šotouš u tvrdého jádra firmy záhy prezdívkou Jízdni rád, Pantograf, Výpravci a podobně. Tvrdé jádro tvořené obvykle mladší částí osazenstva firmy je vůbec šotoušovou nocní murou, protože jádro nedokáže pochopit, proč s nimi šotouš nejde do ani do hospody, ani na fotbal či hokej ani nikam jinam. Šotouš pro změnu nechápe, proč by měl tak neúčinně ztrácet čas, který mu lze doma venovat stahování nové objevených webu s fotografiemi vlaku a MHD.

Uplyne pár let a šotouš dospívá do zralého věku. Tricetiny klepou na dveře a šotouš si připadá jako král domácí šotoscény. Na o deset a více let mladší šotokolegy se dívá prezířave, neboť on, na rozdíl od nich, fotil na dnešní šotoflecích už před 10 lety. Pyšně o tom mladším šotoušem vypráví a jeho ego se nafukuje do velikosti stegosaura ve chvílích, kdy mu že nekompromisně odmítnout úpenlivé prosby mladších šotoušů, zda by jim nějaké fotky nedal nebo nepujčil na naskenování. Oproti starším šotoušům je přitom sám ve výhodě, neboť zdraví je ještě relativně slouží a mohou proto prebítat z jednoho šotofleku na druhý mnohem rychleji než jeho starší kolegové. Jedinou vadou na kráse tohoto zralého období jsou stárnoucí rodiče, u kterých šotouš i nadále bydlí a nechává se tiše podporovat stravou, neboť svůj plat investuje do šotoušení. Rodiče si již plně uvědomují, že jejich syn je schopen investovat do svého koníčka všechny peníze a namísto vnoucat tak pod vánoční stromkem opět najdou pouze vkusně vyvedený kalendář, který jejich syn vlastnoručně nafotil, vytiskl a svázal. Šotouš je pak

Sotous.txt

při rozbalování dárku překvapen, že jeho rodiče neocení vtipný kousek, kdy na fotkách od ledna do prosince jsou vozy rady 810 srovnané podle císel, a naopak rodiče se diví, proč je všech snímcích stejný motorák. Má-li šotouš štěstí, má rovněž další sourozence, kteří, nejsou podobně postiženi, plodí děti, takže rodiče jsou ukojeni ve své prarodčovské funkci a šotouše naopak chválí, že s nimi jako jediný zůstává na vánoce doma, tedy pravda a ž na ty 3 hodiny, kdy si šotouš odběhl fotit štedrovcerení provoz MHD.

Bližící se čtyřicítka zastihuje šotouše v překerní situaci. Domek rodičů ji ž dávno změnil vnitřní uspořádání a rodiče bydlí v jedné místnosti, zatímco ostatní prostory domu šotouš zaplnil artefakty všeho druhu. Ani stovky tabulek z lokomotiv a vozu a desetitisíce fotografií, o pametních publikacích, jízdních rádech a jízdenkách na všechno možné nemluve, však postupně nejsou schopny přehlušit šotoušovo uvedomování si, že zatímco jeho bývalí spolužáci dnes vodí své děti do školy, on zůstává nadále sám a v lepším případě už není paníc. Mimorádné deprese mu pak způsobuje bývalý enfant terrible z fakulty, který se dosud chová značně abnormálně (sice již nestrídá známosti jako ponožky, ale jeho spotřeba cigaret a alkoholu přesto budí úctu a zdesnění), avšak přesto, na rozdíl šotouše, má doma hezkou manželku a děti, je majitelem vlastního auta, bytu či domku a malé, leč prosperující firmy.

Šotouš si uvedomuje, že on sám nevlastní ani rodinu ani děti, pouze domek našťestí jednou zdedí po rodičích. Toto zjištění u šotouše vyvolá intenzivní snahu najít si partnerku, nejlépe pomocí inzerátu. První šok šotoušovi způsobí skutečnost, že sice odpovědělo povícero zájemkyn, ale nejmladší je 35 let, což se značně liší od šotoušovy vyfantazírované prsaté osmnáctky. Druhý šok pak způsobí vybraná kandidátka, u které šotouš sice velkoryse přehlíží věk, téměř dospělé děti a dvě předchozí manželství, avšak kandidátka si těchto šotoušových ústupků neváží, velmi ostře kritizuje způsob, jakým šotouš investuje celý svůj plat do šotoušení, a není vůbec nadšená, že musí se šotoušem jezdit desítky let starým spartakem, i když jí šotouš vysvětluje, jak historicky cenné vozidlo to je a že porovnávat spartaka se sousedovou Octavií 1,9 je pitomost, jelikož Octavia nemá vůbec žádnou historickou hodnotu. Výsledkem těchto názorových trenč je brzký rozchod a po nekolika marných pokusech šotouš své snahy zanechává.

V této době se rovněž šotouš názorově rozchází s radou svých liberálnějších kolegů, kteří razí názor svobodného přístupu k informacím a k šotoušove zdesnění zdarma(!!!) publikují své staré fotografie. Šotouš dokáže pochopit, že je možno na web umístit nekolik méně povedených aktuálních snímků, ale publikaci desítky let starých fotek v high resolution považuje za svatokrádež a potajmu i veřejně publikující pomlouvá, že zřejmě spadli z višně. Následně se k nemu donese odpověď dotyčných, že nechtějí být jako ten, kdo doma onanuje nad plnými skříněmi nepublikovaných snímků. Šotouš se pod tímto úderem zatvrzuje, opouští šotokroužky a šotokluby a stává se individuálně ranarícím šotoušem.

Jak se šotouš blíží k padesátce, vplouvá zvolna do kategorie skalní fanda. Mladší šotouši k nemu vzhlízejí s nábožnou úctou, neb on přece na dnešním šotofleku fotil už před čtvrtstoletím a tehdy přece ještě jezdily vozy, které jsou dnes leda v muzeu, pakliže nebyly sešrotovány všechny. Šotouš sám již pochopil, že manželku požadovaných vlastností nikdy nenalezne a zůstane doživotně sám. Aby zamezil nejapným žertem ze strany liberálních šotoušů (tj. těch, kteří byli ochotni omezit šotocinnost na míru, která byla jejich přítelkyněmi a ženami uznána za "primereného koníčka", díky čemuž se oženili, zplodili děti a od normálních občanů se liší pouze tím, že nekolikrát do roka popadnou fotoaparát, děti a v některých případech i ženu a vyrazí na šotoakci), prohlašuje šotouš svůj partnerský kolaps za úspěch, neboť si přece nenechá ve své unikátní sbírce rádit děti. Sběrka v té době nabývá nevídaného rozsahu, neboť rodiče jsou již po smrti a osirelý šotouš tak mohl zanerádit i jejich bývalý pokojík. Vznik dalšího nemalého místa pro šotomateriály pak má na svědomí definitivní ztráta šotoušovy ranní erekce, díky čemuž bylo možno vyhodit rozsáhlou tajnou šotoušovu pornokolekci.

Věku nad 60 let se šotouši dožívají spíše výjimečně. Jejich mnohaletá zapšklost a nenávisť k širému okolí vykonají obvykle své a šotouš umírá ještě před duchodem na infarkt či mrtvici. Prežije-li šotouš do vyššího věku, propadá depresím, neboť jednak není schopen účasti na šotoakcích kvůli slábnoucí fyzické kondici, jednak nechápe moderní techniku a nerozumí, proč se nedají sehnat cernobilé filmy 6x9 do jeho stále skvělé funkčního flexaretu a místo toho mu personál fotoprodeje nabízí pametovku do digitálu.

Sotous.txt

Úmrtím šotouše jeho životní dráha ještě nekončí. Poslední tečkou za šotouším životem je až krátké intermezzo, které učiní dedici, tj. sourozenci nebo jejich děti. Tito, jakožto nešotouši, propadnou depresi, když zjistí, že jejich bratr či strýc po sobe zanechal mírně zpustlý domek plný krámu a starých fotografií. Při krátké návštěvě v místním antikvariátu jsou pozustalí ubezpečeni, že šotoušovy fotky jsou nejspíš zcela neprodejné a deprimovaní příbuzní si proto ze šotoušova domu odvázejí toliko televizor a pracně nalezené fotoalbum z dětství. O zbytek se postará firma zabývající se likvidací pozůstalostí, která fotky nacpe do krabic a odveze do sběrný starého papíru, kovové štítky pro jistotu rozláme (co kdyby to šotouš někde ukradl a na šrotišti z toho pak byl prušvih) a následně prodá jako kovový odpad a zbytek nasype do kontejneru a odveze na skládku. Dedicové domku pak dlouhá léta s povzdechem říkávají: "Domek jsme zdedili v dobrém stavu, ale strýček byl už starý a nejspíš sbíral, na co kde přišel. Odvezli odsud osm kontejneru odpadku..."

Úplnou tečkou za šotoušem je pak zdešení ostatních šotoušu, kteří až se zpožděním zjistili, že je šotouš po smrti a jeho sbírka neznámo kde. Konečným důsledkem úmrtí šotouše je proto fáma, že kdesi žije neznámý mimorádně vlivný šotouš, který odkupuje celé sbírky, jako třeba v případě na šeho šotouše...

Tolik životní příběh šotouše. Zda je pravdivý či ne, na to se podívejte do zrcadla...